

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučera a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Továrek, Horký a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1844/28, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 19. 6. 2012, č. j. 9130/12-1302-701055,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 19. 6. 2012, č. j. 9130/12-1302-701055, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti

rozhodnutí Finančního úřadu Brno III (dále jen „správce daně“) ze dne 10. 4. 2012, č. j. 138780/12/290513707724. Žalobci vznikla povinnost podat místně příslušnému správci daně přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období únor 2012, nejpozději do 26. 3. 2012, neboť poslední den lhůty k podání daňového přiznání připadl na neděli. Posledním dnem lhůty je proto nejbližší pracovní den. Žalobce však podal daňové přiznání k poštovní přepravě až dne 2. 4. 2012, tj. po uplynutí lhůty k podání daňového přiznání, přičemž správci daně bylo doručeno dne 3. 4. 2012. Pokuta za opožděné tvrzení daně i její výše pak vzniká přímo dle ust. § 250 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) pokud daňový subjekt podá daňové přiznání nejenom po zákonné lhůtě, ale i po další 5ti denní liberační lhůtě dle ust. § 250 odst. 1 daňového řádu. Nejnižší sazba pokuty činí částku 500 Kč.

II. Obsah žaloby

Žalobce namítal, že povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně vzniká daňovému subjektu dle ust. § 250 odst. 1 daňového řádu, pokud daňové přiznání podá se zpožděním delším, než 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty k podání daňového přiznání. Dle ust. § 35 odst. 1 písm. b) daňového řádu je lhůta k provedení úkonu, tedy i podání daňového přiznání, zachována, je-li nejpozději v poslední den lhůty u provozovatele poštovních služeb podána zásilka obsahující předmětná podání adresována věcně a místně příslušnému správci daně. Tímto ustanovením jsou lhůty k provedení úkonu dle daňového řádu jednoznačně určeny jako procesní. Žalovaný se svým tvrzením, že daňové přiznání musí být v liberační lhůtě 5 pracovních dnů dle ust. § 250 odst. 1 daňového řádu místně příslušnému správci daně doručeno, dopouští svévolného určování této lhůty jako hmotněprávní. Je-li vycházeno z principu, že jsou lhůty zákonem určeny jako procesněprávní, pak není možné, aby rozhodnutím správního orgánu nepředvídatelně konvertovaly ke lhůtám hmotněprávním, neboť by se jednalo o nepřípustné zasahování do základního principu právní jistoty. Žalobce dále uvedl, že lhůta k podání daňového přiznání k DPH za zdaňovací období 2012 uplynula dne 26. 3. 2012, neboť poslední den lhůty 25. 3. 2012 vycházel na neděli. Poslední den 5ti denní liberační lhůty dle ust. § 250 odst. 1 daňového řádu tedy přicházel na 2. 4. 2012. V tento den podal žalobce předmětné daňové přiznání v souladu s ust. § 35 odst. 1 daňového řádu u provozovatele poštovních služeb. Z toho pak jednoznačně plyne, že procesní lhůta k provedení úkonu dle daňového řádu byla splněna a žalobce podal daňové přiznání v rámci zákonem stanovené liberační lhůty bez možnosti udělení sankce.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl obdobné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex off),

a vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust § 35 odst. 1d.ř. lhůta je zachována, je-li nejpozději v poslední den lhůty

- a) učiněn úkon u věcně a místně příslušného správce daně,*
- b) podána u provozovatele poštovních služeb poštovní zásilka obsahující podání adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně,*
- c) podána datová zpráva adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem⁴) na technické zařízení správce daně nebo na technické zařízení společné pro několik správců daně (dále jen „technické zařízení správce daně“),*
- d) podána datová zpráva do datové schránky⁵) věcně a místně příslušného správce daně. Jde-li o lhůtu určenou dobou kratší než jeden den, je tato lhůta zachována, je-li požadovaný úkon učiněn před jejím uplynutím.*

Podle ust. § 250 odst. 1d.ř. daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši

- a) 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně,*
- b) 0,05 % stanoveného daňového odpočtu za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanoveného daňového odpočtu, nebo*
- c) 0,01 % stanovené daňové ztráty za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daňové ztráty.*

Podle ust. § 250 odst. 3 d.ř., pokud by částka vypočtená podle odstavce 1 nebo 2 byla nižší než 500 Kč, činí výše pokuty za opožděné tvrzení daně 500 Kč.

V posuzovaném případě není mezi účastníky sporu, že žalobce podal daňové přiznání k DPH po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Dle ust. § 101 odst. 1 ZDPH je daňový subjekt povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období podat daňové přiznání. Žalobci lhůta pro zdaňovací období únor 2012 uplynula dne 26. 3. 2012, neboť poslední den lhůty vycházel na neděli. Žalobce podal daňové přiznání u držitele poštovní licence dne 2. 4. 2012, příslušnému správci daně bylo doručeno dne 3. 4. 2012. Soud k věci uvádí, že ust. § 35 odst. 1 písm. b) d.ř. upravuje zachování lhůty k podání daňového přiznání prostřednictvím držitele poštovní licence. Včasnost podání je zachována, pokud jej podá daňový subjekt poslední den lhůty (v posuzovaném případě dne 26. 3. 2012) u provozovatele poštovních služeb. V takovém případě by jej nemohla stíhat povinnost hradit pokutu dle ust. § 250 odst. 1 d.ř., a to ani pokud by ve lhůtě 5 pracovních dnů provozovatel poštovních služeb zásilku věcně a místně příslušnému

správci daně nedoručil. Ust. § 250 odst. 1 však upravuje 5ti denní liberační lhůtu danou zákonodárcem daňovým subjektům jako beneficium, kdy ještě nepodání daňového přiznání není sankcionováno pokutou. Tuto lhůtu nelze tudíž vykládat jako prodloužení lhůty k podání daňového přiznání, ale jako lhůtu, po jejímž uplynutí vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu. Je na žalobci, aby daňové přiznání doručil příslušnému správci daně v době běhu této lhůty. Nestačí jen podání daňového přiznání prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Neuplatní se tedy ust. § 35 odst. 1 písm. b) daňového řádu, jak namítal žalobce. Ten podal zásilku k poštovní přepravě až 2. 4. 2012, tj. 5. pracovní den (7. den kalendářní) po uplynutí lhůty k podání daňového přiznání, přičemž příslušnému správci daně bylo doručeno až dne 3. 4. 2012. Žalobce tedy podal daňové přiznání po uplynutí zákonem stanové lhůty, a tudíž jej stíhá nebezpečí, že podání nebude doručeno příslušnému správci daně a bude muset uhradit pokutu (obdobně i odborná literatura Baxa, J, Dráb, O, Kaniová, L, Lavický, P, Schillerová, A, Šimek, K, Žiškova, M. Daňový řád, Komentář II díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. 2011, s 1454-1455).

V. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci nebyl žalobce úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení bylo možno přiznat žalované. Jelikož však nebylo zjištěno, že by v souvislosti s tímto řízením žalované náklady vznikly a žalovaná je ani nepožadovala, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. 5. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu